Originea majoritar evreiască a torţionarilor din fenomenul Piteşti

• 5 august 2013 3 130.272

Cu puţin timp înainte de a fi răpus de o necruţătoare boală galopantă, în mai 2012, de pe patul spitalului Fundeni, preşedintele Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici, dr. Constantin Iulian, mi-a cerut să fac public studiul referitor la coordonatorii din umbră ai experimentului reeducării prin tortură din închisoarea Piteşti, lucrare pe care mi-o încredinţase cu puţin timp înainte.

În contextul în care IICCMER a declanşat demersurile pentru tragerea la răspundere penală a şefilor de lagăre şi închisori politice, iar mass-media acordă acestui subiect o atenţie nemaiîntâlnită după 1989, exemplară fiind în acest sens campania cotidianului Gândul, consider că este cel mai potrivit moment pentru a pune în circuitul public studiul

preşedintelui FRFDPLA. Intelectual rasat, om de o vastă cultură şi cadru universitar, dl Constantin Iulian a fost preocupat întotdeauna de găsirea principalilor autori ai genocidului la care au fost supuse elitele poporului Român după instaurarea dictaturii comuniste. Adică şefii direcţiilor de Securitate, cei care ordonau subalternilor lor să comită torturile şi crimele respective, ei fiind şi principalii beneficiari ai atrocităţilor.

Dl Iulian era urmărit de faptul că, în efervescenţa de care opinia publică va fi cuprinsă când se vor descoperi crimele comunismului şi executanţi lor mărunţi (aşa cum se întâmplă acum cu Vişinescu şi Fecioru), se va trece cu vederea tocmai anchetarea principalilor vinovaţi, adică cei ce au dat ordinele criminale.

În cazul de faţă, dl Iulian avea nu doar calitatea de cercetător, dar şi aceea de fost deţinut politic, unul din numeroşii studenţi supuşi între 1949 şi 1951 celor mai abjecte metode de tortură fizică şi psihică în cadrul experimentului secret de la Piteşti, calificat de Alexandr Soljeniţîn drept „cea mai mare barbarie a lumii moderne". El a investigat cine au fost conducătorii Direcţiei a V-a de Securitate, care în acei ani de groază era principala beneficiară şi coordonator al crimelor de la Piteşti.

Consider ca o îndatorire de onoare aceea de a da publicităţii acest studiu al şefului şi educatorului meu, care iată, în acest moment în care opinia publică românească descoperă criminalii ascunşi din sânul ei, ne este de mare ajutor în urmărirea până la capăt a tututor celor vinovaţi de crime împtriva umanităţii, mai ales că unii din cei menţionaţi aici au emigrat chiar în perioada comunismului şi e posibil să trăiască şi acum în străinătate.

Florin Dobrescu

Departamentul Cercetare-Documentare al Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti

---

NOI REZULTATE ale CERCETĂRILOR în LEGĂTURĂ cu „EXPERIMENTUL PITEŞTI”

Rezultatul ultimelor cercetări efectuate de Constantin Iulian

În ziua de 10 octombrie 1954 sunt scos din celula din Aiud, izolat într-o încăpere, de unde sunt transportat repede la gară şi introdus în vagonul-dubă. Am ajuns din nou la Jilava, celebrul Fort 13, care era şi acum închisoare de tranzit şi depozit al Securităţii. Sunt introdus într-o cameră plină până la refuz cu deţinuţi. Căutînd un loc unde să mă aşez, sunt recunoscut şi strigat de un vasluian LULU (NICOLAE) DAVID, un tânăr remarcat cu talent în pictură încă din timpul liceului (în prezent recunoscut ca mare pictor în Geneva). Era mai mare ca vârstă decât mine şi ştiam că activase în grupul FDC Vaslui, înainte de a intra eu în Mişcarea Legionară. Mă chemă lângă el şi îmi spune că el m-a propus ca martor al apărării în procesul lui care va avea loc peste o zi. Pe de-o parte m-am liniştit aflând pentru ce am ajuns la Jilava, dar pe de altă parte eram intrigat că am fost introdus în aceeaşi cameră cu cel ce mă propusese ca martor. Mi-am dat seama în zilele următoare că a fost o greşeală a administraţiei şi poate din acest motiv n-am mai fost dus la proces. Pe LULU DAVID l-au dus la termen şi a reuşit la întoarcere să-mi comunice cum au decurs dezbaterile, că nu au putut să-l dovedească cu activitate legionară după 23 August 1944 şi el spera să fie eliberat. Pe mine, după câteva zile, m-au scos din această cameră şi m-au mutat în alta, în care nu cunoşteam pe nimeni.

Aici am reuşit să stau cu patul lângă o persoană care, cu puţine zile în urmă, stătuse alături de ŢURCANU EUGEN, cel cu reeducarea de la Piteşti şi Gherla. Ce mi-a spus acesta? Că ŢURCANU era neliniştit, se frământa continuu, deoarece în anchetă fiind, securistul i-a făcut o propunere: dacă recunoaşte la proces că tot ce a făcut a fost din ordinul lui HORIA SIMA ca să compromită Partidul Comunist din România, se va simula execuţia lui, dacă nu va recunoaşte aceasta, glonţul va fi real.

cazul când el recunoaşte tot ce voia Securitatea. Cumplită frământare a unui om aflat în faţa condamnării la moarte.

Din informaţiile pe care le aveam până la acea dată ştiam că anchetarea atrocităţilor de la Piteşti şi Gherla începuse încă din vara anului 1951, cu unii din cei maltrataţi. La sfârşitul anului 1951 ŢURCANU şi unii din conducerea reeducării au fost ridicaţi din închisoarea Gherla şi duşi spre o destinaţie necunoscută pentru a fi şi ei anchetaţi. Deci, discuţia cu ŢURCANU , relatată mie de vecinul de pat din Jilava avusese loc către sfârşitul anchetei de la Securitate, dar înainte de proces. Aşadar, ŢURCANU până la acea dată nu subscrisese la varianta aberantă a Securităţii, cum că ar fi executat ordinul lui HORIA SIMA.

După anul 2000, când am avut acces în arhiva CNSAS am aflat că o parte din ancheta lui ŢURCANU a avut loc la Securitatea din Ploieşti. Iată ce declară ŢURCANU la data de 4 mai 1954 la această Securitate în interogatoriul luat de cpt. VINTILĂ ROMEO:

Întrebare: Ce te-a determinat pe dumneata ca să întrebuinţezi acele metode violente, pentru ai obliga pe deţinuţii din Penitenciarul Piteşti să ţi se subordoneze şi să-şi facă „demascarea" în faţa dumitale?

Răspuns: Am fost determinat la acest lucru, adică să-i subordonez pe deţinuţi în acţiunea ce o conduceam, apoi să-şi facă „demascările" în faţa mea, întrucât eu trebuia să scot de la ei informaţiile în legătură cu exteriorul, necunoscute organelor de stat, şi am folosit metodele de violenţă ele fiindu-mi indicate şi aprobate de dl DUMITRESCU ALEXANDRU, dl MARINA ION, ... dl IOSIF NEMEŞ, dl lt. MIRCEA, dl slt. IAGĂRU, dl Inspector General RĂILEANU, întrucât deţinuţii nu voiau să demaşte ceea ce nu declaraseră în faţa organelor de anchetă.

Întrebare: Când şi de la cine ai primit dumneata ordine de a întrebuinţa metode de violenţă asupra deţinuţilor pentru a-i determina să-şi facă „demascarea"?

Răspuns: În luna noiembrie 1949, ziua de 21-22, am fost chemat de dl director DUMITRESCU, care mi-a cerut părerea cum am putea face să scoatem de la deținuți, informațiile ce le dețin în legătură cu exteriorul și care nu fuseseră declarate de ei.

I-am spus că nu-mi pot da seama și că deținuții au destulă experiență pentru a se feri de a vorbi despre cele ce nu declaraseră la anchetă.

Dl DUMITRESCU continua în fața mea să se gândească și, mai mult ca pentru sine, să spună „cum s-ar putea face". Când l-am informat pe dl. DUMITRESCU că în camera 1, etaj I corecție, între deținuți s-au format două grupuri – unul pentru reeducare și altul împotrivă – și că între ei există dușmănie și că numai nu s-ar lua la bătaie, dl DUMITRESCU mi-a spus „că asta vreau – să se bată între ei".

După ce dl DUMITRESCU mi-a spus acest lucru, ne-am înțeles, ca să organizez încăierarea între cele două grupuri peste vreo trei zile și că dumnealui va veni atunci – ca și cum nu ar ști nimic – iar grupul celor pentru reeducare să-i arate în fața lui pe ceilalți cu faptele săvârșite în penitenciar.

În luna ianuarie 1950 am mai primit de la dl DUMITRESCU ALEX. și MARINA ION ordin „că nu-i interesează câți ochi sar" și peste o oră mi-a repetat același ordin, prin care eu am înțeles că am voie să bat deținuții, dacă e nevoie, că nu interesează câți ochi sar – adică ce se va alege de ei.

Tot dl DUMITRESCU ALEX. mi-a mai ordonat ca să am grijă să nu se dea lovituri în organe, care ar cauza moartea, dar la fund și la tălpi pot să-i bat până sare carnea bucăți în tavan". (Dosar P 6458 pag. 328-329)

Dacă ținem seama că procesul a început în ziua de 25 octombrie 1954 și că declarația din care am citat era datată 4 mai 1954, deci, cu aproximativ 6 luni înainte de proces, rezultă că varianta Securității nu era susținută de ȚURCANU și că autorii crimelor erau clar cadrele MAI din penitenciare și Securitate, conform unor ordine superioare. Înclin să cred că în discuțiile dinaintea procesului anchetatorul i-a arătat lui ȚURCANU că va fi condamnat la moarte, dar că i se oferă ocazia de a nu

fi executat, ci doar se va simula execuţia, dacă la proces va spune că a primit ordin pe linie legionară să maltrateze pe legionari pentru a compromite partidul.

Când am ajuns să am acces la arhivele Securităţii, am mai fost curios să văd ce a declarat ŢURCANU pe această temă la proces. Iată câteva pasaje mai interesante de la ultimul cuvânt (Dosar CNSAS P 1137 vol. 1 pag. 193 – fost dosar nr. 24/1954):

„ – Eu am mai multe completări de făcut, fiindcă lucrurile nu s-au prezentat exact. Activitatea a fost prezentată (?) din umbră, a existat la mai mare adâncime cei care au condus acţiunea.

Noi n-am fost în umbră ci în penumbră.

În umbră sunt cei care nu au apărut până acum, numai COBÂLAŞ vrea să rămână în umbră şi nu vrea să iasă la suprafaţă.

La Piteşti, toată activitatea arătată a fost dirijată de oameni care nu sunt cunoscuţi şi în afară de acele comitete de reeducare, a existat un şef şi 2-3 şefi legionari şi care nu băteau ci luau bătăi, instruiţi din ordin.

Cazul VOINEA, acesta s-a lăsat bătut de formă, pentru a demonstra altora să se supună. Astăzi se plânge că a fost atras în acţiune forţat. Dar nu este necesar să facă aceasta. El face parte din aceia care indica locul şi metodele cu care trebuie să fie bătut, fiindcă dacă îl băteau alţii care nu ştiau, i se dau bătăi de-a binelea.

Bătaia s-a dat pentru verificare.

Arăt că activitatea legionară întreagă sub toate aspectele făţişe şi din umbră, a fost condusă de O.. C.. cel care a organizat activitatea de reeducare în forma indicată şi de informare ce anume informaţii să scoată, este ceea ce trebuie să fie A.. C.. D.. şeful serviciului de informaţii pe ţară, iar al treilea D.. H.. un spion angajat în două servicii, însă în slujba serviciului legionar, om al lui HORIA SIMA.

Cu rol important informativ este şi P.. A.. secretar al lui N.. P.. , şef legionar, fost în Germania, şeful şcolii de spionaj la Scărişoara, şi el a trecut prin demascare, chiar mie mi-a dat cele mai înalte indicaţii cum să-l bat, să nu dea altul care nu ar fi ştiut că l-ar fi lovit de-a binelea.

Altul a fost C.. N.. P.. , fost şeful unui grup de legionari, prizonieri, a desfăşurat activitatea legionară şi pe teritoriul Uniunii Sovietice, iar la Piteşti a fost membru conducător al maltratărilor din camera 2, subsol.

A trecut şi el prin demascare şi a simulat că este bolnav, a intrat la infirmerie şi de acolo dirija din umbră acţiunea.

I.. M.. I.. , M.. şi E.. P.. , care dirijau de asemeni acţiunea de maltratare de la camera 1 corecţie pentru scoaterea de informaţiuni, apoi la camera 4 spital, 2 subsol şi 3 temniţă grea Redau numele celor care au condus acţiunea şi anume A.. V.. , P.. I.. N..

Şi încă o serie şi sunt aici oameni care cunosc activitatea şi directivele date de ei.

Menţionez că din Piteşti, comandamentul legionar care a acţionat sub forma arătată, a avut legătură cu penit. Aiud. Adică deţinuţii din Aiud unde se găsesc închişi legionarii din comandamentul legionar pe ţară.

Acest comandament a avut rapoarte amănunţite asupra activităţii pe care a ordonat-o şi a fost executată şi în alte locuri de detenţie şi care a luat toate măsurile de nu fi descoperit rolul şi amestecul în această acţiune de aşa zisă reeducare şi demascare vrea să se lase scos la iveală.

El a ordonat lui B... să însceneze o bătaie înainte de proces, în toamna anului 1948, între elementele care aveau activitate mai puţină şi celelalte elemente vârfuri. Prin acesta să facă o diversiune şi să scoată din procesele ce urmau cel puţin jumătate din legionarii de la Suceava. Mai târziu B... a început să organizeze. C... a spus că această bătălie ar fi putut cuprinde şi pe muncitori şi am putea lua o bătaie de-a dreptul.

Se aştepta la o altă tactică după cum mi-a spus mie B...

De asemeni, comandamentul legionar ce se forma după arestarea primului comandament avea cunoştinţă în amănunţime de felul în care se activează în penitenciare de către legionari.

Scopul şi rezultatul practic al slujitorilor organizaţiei legionare, aşa cum a arătat domnul procuror, lucrul cel mai oribil este că pe lângă că organizaţia legionară îşi face de cap în penitenciare şi în colonii în scopul intereselor sale, urmărea ca toate crimele ce realizau aceste scopuri legionare, să fie trecute pe seama regimului pentru a compromite şi să dea apă la moară duşmanilor regimului.

Eu ştiu şi simt bine acest lucru şi spun aceasta cu atât mai mult întrucât eu nu am fost supus nici unei violenţe în anchetă"...

După cum se poate constata, la sfârşitul procesului, ŢURCANU a capitulat susţinând varianta Securităţii.

Totuşi, glonţul a fost real. Iată documentul din dosarul procesului pag. 243-244:

Proces Verbal

Noi cpt. de just. ALEXANDRU GH. Procuror Militar pe lângă Tribunalul Militar pentru Unităţile MAI, însoţit fiind de tov. PÂRVAN GHEORGHE de la Tribunalul Militar pentru Unităţile MAI, în executarea sentinţei nr. 3254 rămasă definitivă şi devenită executorie, ne-am transportat la penitenciarul Jilava în vederea executării pedepsei cu moartea a condamnaţilor:

1). ŢURCANU EUGEN, născut la 8 iunie 1925 în comuna Păltiniş, raionul Câmpu-Lung Moldova, regiunea Suceava, fiul lui Gheorghe şi Elena, fost student la Facultatea de Drept, cu domiciliu în comuna natală.

2). STOIAN ION, născut la 7 ianuarie 1929 în comuna Vasile Roaită, raionul Bacău, fiul lui Constantin şi Zenovia, fost elev de liceu cu ultimul domiciliu în comuna natală.

3). COBÂLAŞ NICOLAE născut la 3 decembrie 1917 în comuna Pelenia Bălţi URSS, fiul lui Petru şi Ana, fost avocat, cu ultimul domiciliu în Huşi str. Ştefan cel Mare nr. 9.

4). ŞERBĂNESCU CRISTIAN PAUL născut la 11 iunie 1923 în Bucureşti, fiul lui Ion şi Cornelia, cu ultimul domiciliu în Bucureşti str. Av. Dorian nr. 60, de profesie tipograf.

5). ROMANESCU GRIGORE născut la 13 mai 1928, în Iaşi, fiul lui Grigore şi Alice, fost student la Facultatea de Drept, cu ultimul domiciliu în Oradea str N. Jiga nr. 49.

6). POP CORNEL născut la 3 septembrie 1924 în comuna Gârbău, regiunea Cluj, fiul lui Constantin şi Otilia, student la Medicină Cluj, cu domiciliul în comuna Lopadea Veche raionul Aiud, regiunea Cluj.

7). POPOVICI CORNEL născut la 15 septembrie 1928 în Piatra Neamţ, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe şi Alexandrina, fost student la Pedagogie cu ultimul domiciliu în Bucureşti Călăraşi nr. 254.

8). ZBRANCA OCTAVIAN născut la 7 ianuarie 1927 în comuna Sadova, regiunea Suceava, fiul lui Nicolae şi Ioana, fost funcţionar cu ultimul domiciliu în comuna Iacobeni, raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava.

9). VOIN IOAN născut la 23 noiembrie 1923 în comuna Ezeriş, raionul Reşiţa, regiunea Timişoara, fiul lui Lazăr şi Maria, fost student la Medicină, cu ultimul domiciliu în Cluj str. Ion Vidu nr. 2.

10). CERBU IOAN născut la 18 octombrie 1924 în comuna Partos, raionul Alba, fiul lui Gheorghe şi Floarea, fost student la Teologie, cu domiciliu în Sibiu, str. Mitropoliei 26-28.

11). POPESCU C. GHEORGHE născut la 13 august 1929 în Chişinău URSS fiul lui Constantin şi Ecaterina, fost student la Facultatea de Chimie, cu ultimul domiciliu în Timişoara Bd 30 decembrie nr. 36.

12). IONESCU P. CONSTANTIN născut la 7 iunie 1927 în comuna

domiciliul în comuna natală.

13). JUBERIAN CONSTANTIN născut la 29 noiembrie 1926 în comuna Domaşna raionul Severin, fiul lui Atanasie şi Sofia, student la Facultatea de Drept din Cluj, cu ultimul domiciliu în comuna natală.

14). LIVINSCHI MIHAI născut la 26 iulie 1926 în comuna Bucium regiunea Iaşi, fiul lui Mihai şi Elena, student la Facultatea de Drept, cu domiciliul în Iaşi str Parhon nr. 165.

15). PĂVĂLOAIE D. VASILE născut la 14 august 1926 în comuna Dolhasca regiunea Suceava, fiul lui Dumitru şi Elena, subinginer silvic, cu ultimul domiciu în Cluj str. Horea nr. 56.

16). SOBOLEVSCHI MAXIMILIAN născut la 27 februarie 1923 în comuna Vama regiunea Suceava, fiul lui Wilhelm şi Eugenia, student la Medicină cu ultimul domiciliu în comuna natală.

Ne-am transportat în comuna Jilava ... unde se află Penitenciarul Jilava şi unde condamnaţii de mai sus sunt deţinuţi şi unde a fost ales locul de execuţia pedepsei dată prin sentinţa nr. 3254 din 10 noiembrie 1954 a Tribunalului Militar pentru Unităţile MAI.

Astăzi 17 decembrie 1954 orele 23 sosit la penitenciarul Jilava unde am găsit prezenţi pe lt. col. SAVENCO ILARIE delegat din partea autorităţilor superioare locale, TOV KAHANE MOISE medicul penitenciarului, unde condamnaţii sunt deţinuţi, TOV. GHEORGHIU GH. directorul penitenciarului Jilava.

La ora 23 fiind fixată execuţia, înainte de această oră fixată pentru execuţie, însoţit fiind de grefierul nostru tov. PÎRVAN GHEORGHE şi directorul penitenciarului tov. GHEORGHIU GHEORGHE am mers la celulele unde se află condamnaţii 1) ŢURCANU EUGEN, 2) STOIAN ION, 3) COBÎLAŞ NICOLAE, 4) ŞERBĂNESCU CRISTIAN PAUL, 5) ROMANESCU GRIGORE, 6) POP CORNEL, 7) POPOVICI CORNEL, 8) ZBRANCĂ OCTAVIAN, 9) VOIN IOAN, 10) CERBU ION, 11) POPESCU C. GHEORGHE, 12) IONESCU P. CONSTANTIN, 13) JUBERIAN CONSTANTIN, 14) LIVINSCHI MIHAI, 15) PĂVĂLOAIE D. VASILE, 16)

SOBOLEVSCHI MAXIMILIAN şi i-am încunoştinţat că a sosit timpul să expieze faptele săvârşite şi au fost întrebaţi dacă mai au ceva de mărturisit sau vreo dorinţă şi au declarat:

Că nu mai au nimic de spus.

La ora 23 după ce s-a primit raportul comandantului grupei de execuţie s-a dispus să se citească oamenilor din grupa de execuţie de către grefierul PÎRVAN GHEORGHE dispozitivul sentinţei de condamnare şi expunerea faptelor săvârşite de condamnaţi.

După aceasta s-a ordonat aducerea condamnaţilor care au fost aduşi sub escortă însoţiţi de escorta respectivă miliţieni care au însoţit pe condamnaţi până la stâlpii de execuţie însoţiţi fiind şi de directorul penitenciarului.

Condamnaţii au fost legaţi la ochi şi apoi de stâlpii de execuţie cu spatele către grupa de execuţie.

După îndeplinirea celor de mai sus am ordonat comandantului grupei executarea.

Comandantul grupei luând comanda a pregătit armele, ochirea şi focul.

Condamnaţii fiind executaţi, medicul penitenciarului Jilava a constatat moartea celor de mai sus.

După constatarea morţii de către medicul penitenciarului Jilava după o oră de la execuţie, cadavrele s-au dat în primirea directorului penitenciarului Jilava pentru cele legale.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal în patru exemplare din care unul se va înainta administraţiei penitenciarului respectiv, un exemplar la Procuratură pentru Unităţile MAI şi două exemplare pentru dosarul cauzei.

Prezentul pv. verbal s-a întocmit în 5 (cinci) exemplare, din care al

Astăzi 17 decembrie 1954

PROCUROR MILITAR

CĂPITAN DE JUSTIȚIE

ALEXANDRU GHEORGHE

GREFIER ŞEF

PÎRVAN GHEORGHE

MEDICUL PENITENCIARULUI JILAVA

s.s/Dr. CAHANE M.

DIRECTOR PENIT. JILAVA

ss GHEORGHIU GHEORGHE

DELEGAT AUTORITĂȚII AD-TIVE

ss I. SAVENCO

NOTĂ: Documentul este ştampilat cu ştampila „Procuratura Centrală-Procuratura Militară.

*

S-a spus despre ȚURCANU că era un om inteligent. Eu, care l-am cunoscut personal, nu pot să susţin acest lucru. Un om inteligent anticipează lanţul cauză-efect. Or, se pare că el n-a anticipat nimic. Cert este că dorea să se elibereze cât mai repede, dar a crezut nelimitat în ce i-au spus nişte ofiţeri MAI, care oricând puteau fi daţi afară dacă interesele Partidului Comunist o cereau, şi mai mult el a crezut că se va putea păstra

Toate acestea denotă lipsa lui de inteligenţă. Este clar că atunci când a văzut că lui i se dă mână liberă să bată pe alţii şi chiar să-i ucidă, putea presupune că şi alţii puteau fi puşi să-l bată şi să-l distrugă şi pe el. Deci, după intrarea în joc, frica l-a cuprins sigur şi pe el, dar şi pe cei din echipa lui. Teroarea, odată instaurată, se transmite şi la executanţi şi chiar la cei ce conduceau acţiunea. Aceştia oricând puteau intra şi ei, din diferite motive, în mijlocul torturilor. Istoria comunismului bolşevic este plină de astfel de exemple, pe care ŢURCANU sigur le ştia. Imprudenţa, orgoliul şi frica în cele din urmă l-au doborât pe acest om.

Câtă dreptate avea avocatul NICUŞOR PÂSLARU, care în 1949 la Suceava, a spus că reeducarea este nocivă şi dezonorantă. Câţi l-au ascultat şi mai ales câţi l-au înţeles atunci.

În lotul ŢURCANU au fost judecaţi, condamnaţi la moarte şi executaţi în ziua de 17 decembrie 1954 cei 16 menţionaţi în procesul verbal de execuţie prezentat.

Mai târziu, pe data de 22 iunie 1955, tot din acest lot, a fost executat şi al 17-lea;

1. PUŞCAŞU VASILE.

Următorii, deşi condamnaţi la moare, nu au fost executaţi, ci li s-au comutat pedepsele:

18). POPA ALEXANDRU (ŢANU); 19). VOINEA OCTAVIAN; 20). POPESCU ARISTOTEL; 21). PĂTRĂŞCANU NUTTI; 22). DUMITRESCU DAN.

Dintre cei condamnaţi la moarte şi executaţi în baza acestui proces, unii au trecut de partea reeducării numai după ce au fost supuşi la torturi cumplite. O parte din aceste torturi le-au fost administrate chiar în aceeaşi serie cu mine. Aceştia au fost: POP CORNEL, ROMANESCU GRIGORE şi POPESCU GHEORGHE.

Drama acestor oameni cred că nu va putea fi înţeleasă de mulţi în

Eu îi consider pe toţi din acest lot victime ale unui regim politic criminal. Unii au fost ademeniţi să intre în jocul reeducării sub promisiunea eliberării anticipate, alţii forţaţi prin tortură, dar după instaurarea terorii, cei suprasolicitaţi n-au mai avut şansa scăpării, ajungând nişte oameni cu raţiunea blocată, nişte roboţi, care sub imperiul groazei, erau capabili de orice, după cum li se ordona. Astfel, elaboratorii acestui diabolic experiment au avut satisfacţia verificării pe viu a posibilităţii de aducere a omului în postura de animal dresat, care să le deservească interesele, oricare ar fi ele.

Nu ne rămâne nouă, celor ce am supravieţuit, decât să ne rugăm lui Dumnezeu pentru toţi cei ce au trecut prin reeducările din închisorile comuniste din România. Numai Dumnezeu poate să-i judece pe aceşti oameni, solicitaţi dincolo de puterile lor fizice şi sufleteşti de împotrivire la răul ce s-a abătut peste ei.

*

Cercetând arhivele secrete ale Securităţii puse la dispoziţie de CNSAS, după Revoluţie, dar şi rezultatele unor cercetări orale efectuate în cadrul Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici – Luptători Anticomunişti, am reuşit să identific parte din autorii din umbră ai crimelor de la Piteşti. Am mers pe drumul demascărilor, smulse prin tortură, care scrise au ajuns la cei din umbră.

Iată rezultatul acestor cercetări.

ŢURCANU EUGEN, deţinutul politic instruit de autorii din umbră, înmâna „demascările”, smulse prin tortură de la victime, direct ofiţerului politic al închisorii Piteşti şi care se numea MARINA ION, pe numele lui adevărat IŢICOVICI. Acesta, tot direct, le înmâna lui SEPEANU TUDOR (evreu comunist), care în 1948 era directorul Securităţii Bucureşti, iar în 1950 a fost numit şef Serviciu Inspecţii în Direcţia Generală a Penitenciarelor (D.G.P.), cu misiunea specială de a activa personal, pe teren, în obţinerea de informaţii utile Securităţii de la deţinuţii politici.

Sepeanu Tudor era ajutat în „munca” sa de CSELLER (ZELLER) LUDOVIC, aflat în funcţia de Director în DGP.

Din mâinile acestora, „demascările” scrise ajungeau la două persoane, pe numele lor SENATER MOISE şi SOLOMON AVRAM, ambii din Direcţia Securităţii Bucureşti, foşti subalterni a lui SEPEANU în perioada 1948-1950.

De la Direcţia Securităţii Bucureşti, documentele secrete ajungeau la Direcţia a V-a a Securităţii Poporului, a cărei şef era atunci DULBERGER MIŞA (DULGHERU MIHAI) ajutat de LEPĂDĂTESCU MIRCEA şi DIACĂ SIMION-TUDOR. De aici ele erau repartizate anchetatorilor din Direcţia V-a a Securităţii, care prelucrau aceste „demascări” şi le transmiteau Regionalelor de Securitate din ţară. Aceste Regionale, la rândul lor, operau arestări şi anchete, finalizând astfel rezultatele acţiunii Piteşti.

Persoanele care făceau aceste prelucrări în cadrul Direcţiei V de Securitate, identificate până în prezent (2011) sunt următoarele:

ANDREESCU MATUŞEI (MATHUSEVICI NATHAN), STETCOVICI GRIGORE, ARITONOVICI SAMUEL, SERGIU RĂZVAN, CEASLAVSKI (?), NEIDMAN GINGOL, SIMON JACQUES, DAVIDOVICI LEON, FRANCO SANDU (FRANKA), LEOBEL BARBU, MARCOVICI TEDY, MAHLER WILLIAM, TELEMAQUES FLAMBOLY, SEGAL LUIZA, HOSSU ESTERA, GHERSOHN CLARA, HERBERT ESTERA (HABER), WINCLER VICTORIA, MATEESCU ELLE, FISCHER SIMION, ZIGLER SIMION, ROŞCA (?), TURCHISCHER MARCEL, BUTIKA FRANCISC, SZABO EUGEN, BREBAN IOSIF.

Şefii Regionalelor de Securitate din ţară, de la acea vreme, care ştiau despre experimentul Piteşti, şi-l exploatau, erau:

Direcţia regională Braşov: col. IOSIF KALBUSEK şi mr. ADALBERT IZSAK;

Direcţia regională Cluj: col MIHAI PATRICIU (WEISS) şi lt. col. GH. CRĂCIUN;

Direcţia regională Constanţa: cpt. NICOLAE DOICARU şi lt. NĂSTASE REPI;

Direcţia regională Craiova: mr. EUGEN VISITIG şi mr. ION VASILESCU;

Direcţia regională Galaţi: col. MAURICIU STRUL şi mr. GHEORGHE BARBU;

Direcţia regională Iaşi: lt. NICOLAE PANDELEA şi mr. AUREL LEIA;

Direcţia regională Oradea: lt. LUDOVIC CZELLER (care a fost apoi transferat la Direcţia Generală a Penitenciarelor) şi cpt. TOMA ELEKIS;

Direcţia regională Piteşti: col. MIHAI NEDELCU şi mr. ION MARIN;

Direcţia regională Ploieşti: lt. col. CONSTANTIN CÂMPEANU şi mr. RACOVSCHI MĂNESCU;

Direcţia regională Sibiu: lt. col. CRĂCIUN GH. (venit de la Cluj) şi cpt. LUCIAN MOLDOR;

Direcţia regională Suceava: lt. col. IOAN POPIC;

Direcţia regională Timişoara: lt. col. COLOMAN AMBRUŞ şi AUREL MOIŞ;

Acesta a fost drumul „demascărilor” scrise. Informaţiile însă despre aceste „demascări” şi în general despre „acţiunea Piteşti” erau trimise mai departe de la Direcţia V către Secretariatul General al Securităţii şi anume la următoarele persoane: EINHORN WILHELM, DONESCU DUMITRU, SCHMERLER EMANOIL, MATEESCU NICOLAE, JURICĂ ALEXANDRU.

Aceste persoane, la rândul lor informau asupra mersului acţiunii Direcţia Generală a Securităţii Poporului: BODNARENCO PANTELEI (PANTIUŞA), NICOLSCHI ALEXANDRU (GRUNBERG BORIS), MAZURU VLADIMIR.

Direcţia Generală a Securităţii Poporului, informa ierarhic Ministerul de Interne şi anume: TEOHARI GEORGESCU (TESCOVICI BURĂH) care era ministru, ŞANDOR DEMETER – şef Direcţia Cadre şi JIANU MARIN – secretar general (care acţiona de altfel şi pe teren).

De aici informaţiile erau transmise direct lui GHEORGHIU-DEJ şi prin el Comitetului Central.

În cadrul acestei acţiuni, Directorul închisorii Piteşti, DUMITRESCU ALEXANDRU, primii gardieni: CIOBANU şi MÂNDRUŢ, ca şi cetele de gardieni dintre care s-a remarcat celebrul GEORGESCU, nu erau decât complici la torturi. Ei erau utilizaţi ca unelte criminale în contactul direct cu deţinuţii.

Tot din documentele CNSAS, cele care se referă la simulacrul de proces, în care au fost formal judecate şi condamnate unele persoane din administraţia închisorii Piteşti, am aflat câteva informaţii utile pentru identificarea autorilor din umbră ai reeducărilor prin tortură.

Iată aceste informaţii:

- Avocatul BACIU ION în apărarea lui SEPEANU TUDOR arată că acesta a sprijinit efectiv această actiune de tortură pentru smulgerea de informaţii de la deţinuţii politici în 1951, dar această acţiune a funcţionat înainte cu doi ani sub NEMEŞ Iosif şi „n-a făcut nimic din proprie iniţiativă ci din ordinul superiorilor săi, colonelul BIRTAŞ, colonelul BACIU, colonelul SĂILESCU care nu apar în proces”.

- Avocatul SABIN pentru inculpatul MARINA Ion artată că acesta a fost trimis la Piteşti să ia legătura cu ŢURCANU de către NEMEŞ care avea legături dinainte cu ŢURCANU şi care nu apare în proces. „N-a putut să-şi dea seama că ordinul este injust, că a raportat mereu despre cele ce se petrec în penitenciarul Piteşti, ajungând să telefoneze şi la cabinetul ministrului. S-a ordonat o anchetă care nici până azi (16/04. 1957n. n.) nu se ştie ce s-a făcut cu ancheta făcută de colonelul BIRTAŞ, care venind la penitenciarul Piteşti a spus să se pună plasă la grilajul (?) dar nu s-a preocupat de

- DUMITRESCU ALEXANDRU, fostul director al penitenciarului Piteşti din anii 1949-1951, când a primit inspecţia colonelului NEMEŞ IOSIF (spre sfârşitul lunii mai 1949), la întrebarea acestuia „cum se desfăşoară munca de informare declară: „până la venirea D-lui, timp în care m-am folosit de un deţinut venit de la penitenciarul Suceava cu numele de ŢURCANU EUGEN, care mi-a raportat pe la sfârşitul lunii aprilie 1949 că a lucrat cu dumnealui la penitenciarul Suceava. La auzul acestor cuvinte mi-a dat ordin să-l i-l aduc imediat jos. Am dat ordin şi a fost adus jos în biroul meu, unde se afla domnul inspector general NEMEŞ IOSIF, deţinutul legionar ŢURCANU Eugen şi eu am primit ordin de la domnul inspector general NEMEŞ IOSIF să-i las singuri. După ce au discutat împreună circa una jumătate oră, am fost chemat în birou de domnul inspector general NEMEŞ IOSIF şi mi-a dat ordin să-l trimit sus pe deţinutul legionar ŢURCANU EUGEN. După ce l-am trimis, am intrat în birou unde am fost întâmpinat de domnul inspector general NEMEŞ IOSIF cu următoarele cuvinte: „bine ai făcut, poţi să-l foloseşti mai departe că este băiat bun”. (Dosar nr. 494/1956 – Trib. Militar al Reg. II-a Militară. Documentul a fost publicat şi în volumul „Experimentul Piteşti – PERT ’08” de către Aristide IONESCU).

Din declaraţia lui DUMITRESCU Alexandru rezultă clar că NEMEŞ IOSIF l-a „prelucrat” pe ŢURCANU încă pe când acesta se afla în penitenciaruL Suceava…

Fiindcă după Revoluţia din 1989 în cadrul foştilor securişti a apărut o ruptură între cei ce au activat sub Ceauşescu şi cei din timpul lui Dej, am încercat să valorific această ruptură. Cei de pe timpul lui Ceauşescu au început să-i denunţe pe cei din perioada Dej ca autori ai marilor crime, deci şi ai Piteştiului. De la aceşti denunţători am aflat date interesante în legătură cu originea etnică a autorilor din umbră ai fenomenului Piteşti.

Iată aceste informaţii:

- Ministerul de Interne era condus atunci de TEOHARI GEORGESCU, evreu pe numele adevărat BURĂH TESCOVICI;

- Directorul General al Securităţii Poporului: general locotenent GHEORGHE PINTILIE, pe numele adevărat BODNARENCO PANTELEI zis „PANTIUŞA”, evreu cu cetăţenie sovietică;

- Subdirector, g-ral mr. ALEXANDRU NICOLSCHI, evreu, cu numele adevărat BORIS GRUNBERG;

- Subdirector, g-ral mr. VLADIMIR MAZURU, evreu polonez;

- Director al Secretariatului: mr. WILHELM EINHORN, şi el evreu;

La Direcţia a V-a a Securităţii unde se prelucrau „demascările” de la Piteşti se aflau:

- Director: col. MIHAI DULGHERU, numele adevărat fiind MIŞA DULBERGER, evreu comunist care a emigrat în Israel;

- Şef de serviciu: cpt. MATUŞEI ANDRIESCU, numele adevărat fiind MATUSEVICI NATHAN – evreu, anchetator între 1946-1962;

- Director adjunct: ARITONOVICI SAMUEL (semna ANTONIU SAMI) – evreu, anchetator între 1948-1952, a emigrat în Israel;

- RĂZVAN SERGIU – evreu, anchetator între 1948-1952; a emigrat în Israel;

- NEIDMAN GINGOL – evreu, emigrat în SUA;

- SIMON JAQUES – evreu, emigrat în Israel;

- RUSU MIRCEA, anchetator între 1948-1956; a emigrat în SUA;

- DAVIDOVICI LEON (MUREŞAN) – anchetator între 1948-1956; a emigrat în SUA;

- FRANCO SANDU – evreu, anchetator între 1948-1956, a emigrat în Israel;

- LEON BARBU – evreu comunist, anchetator între 1948-1956;

- MARCOVICI TEDY (MICLE) – evreu, anchetator între 1948-1956; a emigrat în Israel;

- MAHLER WILLIAM – evreu, anchetator între 1952-1956; a emigrat în Israel.

Dintre femeile comuniste evreice, care au îndeplinit funcţia de anchetatoare, au fost identificate: TELEMAQUES FLAMBOLY, SEGAL LUIZA, HOSSU ESTERA, GERSOHN CLARA, HERBERT ESTERA, WINCLER VICTORIA, MATESCU ELLE (MATEESCU ELLE, figurează şi semnează şi ca secretară pe sentinţele de condamnări administrative, preşedinte al comisiei fiind NICOLSCHI). Toate aceste femei, după Piteşti, au emigrat.

Precizez că din unele documente care vizau persoanele încadrate în Direcţia V-a – Cercetări Penale, cunoscută şi sub indicativul UM 0638, în timpul „experimentului Piteşti”, pe cele 45 de posturi de ofiţeri figurau 31 evrei şi doar 8 români, restul fiind greci, sârbi şi alte naţionalităţi.

M-a intrigat în mod deosebit prezenţa pe care am constatat-o la începutul reeducării, pe parcursul ei, dar şi în finalul acţiunii de ştergere a urmelor, a unor evrei comunişti. Astfel, la Suceava, în 1948-1949, când s-a pregătit acţiunea de reeducare, nelipsit pe teren (în închisoare) a fost lt. col. IOAN POPIC, pe numele adevărat POPPIG IANOŞ-ADALBERT, evreu, Directorul Regionalei de Securitate Suceava.

La Piteşti, în timpul, torturilor pe teren s-a aflat lt. col. SEPEANU TUDOR-IANI, directorul Securităţii Bucureşti în 1949, emigrat mai târziu în Israel şi care era ajutat la vremea respectivă de alţi doi evrei, mr. MOISE SENATER şi cpt. AVRAM SOLOMON.

În sfârşit, la execuţia lotului Ţurcanu, pe teren a fost prezent şi a semnat Procesul – Verbal de execuţie, evreul comunist dr. MOISE CAHANE.

Mulţimea de evrei comunişti care apare în analiza făcută, evrei securişti la care au ajuns „demascările” scrise la Piteşti, „demascări” pe care aceştia le-au prelucrat, dispunând, după cum am mai arătat noi arestări şi noi

lângă aplicarea dispoziţiei NKVD NK/003/47 şi o răzbunare a acestor cadre din Securitate. Aceasta şi prin faptul că în reeducare s-a pus accent şi pe batjocorirea simbolurilor şi tainelor creştine, iar Mişcarea Legionară a fost atacată şi denigrată continuu.

Legătura cauzală ce se poate face în această direcţie este că Mişcarea Legionară, de la înfiinţarea ei, s-a declarat adversară a comunismului vehiculat în România prin mulţi evrei.

Trebuie să precizez că nu toţi evreii pot fi învinuiţi de aceste crime, ci numai acei care efectiv au acţionat în Securitate.

Sunt convins că aceste cercetări pentru scoaterea la lumină a criminalilor din umbră care au organizat şi exploatat experimentul Piteşti vor continua, pentru ca toţi vinovaţii să fie cunoscuţi şi condamnaţi de istorie.

NOTĂ OrtodoxINFO

Preluăm integral articolul, pentru arhivă:

CRIMINALII DIN UMBRĂ. Cine au fost șefii torționarilor comuniști? Studiul fostului deținut politic Constantin Iulian demască autorii crimelor

comuniste, cei aflați în funcțiile de decizie

Cu puţin timp înainte de a fi răpus de o necruţătoare boală galopantă, în mai 2012, de pe patul spitalului Fundeni, preşedintele Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici, dr. Constantin Iulian, mi-a cerut să fac public studiul referitor la coordonatorii din umbră ai experimentului reeducării prin tortură din închisoarea Piteşti, lucrare pe care mi-o încredinţase cu puţin timp înainte.

În contextul în care IICCMER a declanşat demersurile pentru tragerea la răspundere penală a şefilor de lagăre şi închisori politice, iar mass-media acordă acestui subiect o atenţie nemaiîntâlnită după 1989, exemplară fiind în acest sens campania cotidianului Gândul, consider că este cel mai potrivit moment pentru a pune în circuitul public studiul preşedintelui FRFDPLA. Intelectual rasat, om de o vastă cultură şi cadru universitar, dl Constantin Iulian a fost preocupat întotdeauna de găsirea principalilor autori ai genocidului la care au fost supuse elitele poporului Român după instaurarea dictaturii comuniste. Adică şefii direcţiilor de Securitate, cei care ordonau subalternilor lor să comită torturile şi crimele respective, ei fiind şi principalii beneficiari ai atrocităţilor.

Dl Iulian era urmărit de faptul că, în efervescenţa de care opinia publică va fi cuprinsă când se vor descoperi crimele comunismului şi executanţi lor mărunţi (aşa cum se întâmplă acum cu Vişinescu şi Fecioru), se va trece cu vederea tocmai anchetarea principalilor vinovaţi, adică cei ce au dat ordinele criminale.

În cazul de faţă, dl Iulian avea nu doar calitatea de cercetător, dar şi aceea de fost deţinut politic, unul din numeroşii studenţi supuşi între 1949 şi 1951 celor mai abjecte metode de tortură fizică şi psihică în cadrul experimentului secret de la Piteşti, calificat de

Alexandr Soljeniţîn drept „cea mai mare barbarie a lumii moderne”. El a investigat cine au fost conducătorii Direcţiei a V-a de Securitate, care în acei ani de groază era principala beneficiară şi coordonator al crimelor de la Piteşti.

Consider ca o îndatorire de onoare aceea de a da publicităţii acest studiu al şefului şi educatorului meu, care iată, în acest moment în care opinia publică românească descoperă criminalii ascunşi din sânul ei, ne este de mare ajutor în urmărirea până la capăt a tututor celor vinovaţi de crime împtriva umanităţii, mai ales că unii din cei menţionaţi aici au emigrat chiar în perioada comunismului şi e posibil să trăiască şi acum în străinătate.

Florin Dobrescu

Departamentul Cercetare-Documentare al Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti

Iulie 2013

NOI REZULTATE ale CERCETĂRILOR în LEGĂTURĂ cu „EXPERIMENTUL PITEŞTI”

Rezultatul ultimelor cercetări efectuate de Constantin Iulian

În ziua de 10 octombrie 1954 sunt scos din celula din Aiud, izolat într-o încăpere, de unde sunt transportat repede la gară şi introdus în vagonul-dubă. Am ajuns din nou la Jilava, celebrul Fort 13, care era şi acum închisoare de tranzit şi depozit al Securităţii. Sunt introdus într-o cameră plină până la refuz cu deţinuţi. Căutînd un loc unde să mă aşez, sunt recunoscut şi strigat de un vasluian LULU (NICOLAE) DAVID, un tânăr remarcat cu talent în pictură încă din timpul liceului (în prezent recunoscut ca mare pictor în Geneva). Era

Vaslui, înainte de a intra eu în Mişcarea Legionară. Mă chemă lângă el şi îmi spune că el m-a propus ca martor al apărării în procesul lui care va avea loc peste o zi. Pe de-o parte m-am liniştit aflând pentru ce am ajuns la Jilava, dar pe de altă parte eram intrigat că am fost introdus în aceeaşi cameră cu cel ce mă propusese ca martor. Mi-am dat seama în zilele următoare că a fost o greşeală a administraţiei şi poate din acest motiv n-am mai fost dus la proces. Pe LULU DAVID l-au dus la termen şi a reuşit la întoarcere să-mi comunice cum au decurs dezbaterile, că nu au putut să-l dovedească cu activitate legionară după 23 August 1944 şi el spera să fie eliberat. Pe mine, după câteva zile, m-au scos din această cameră şi m-au mutat în alta, în care nu cunoşteam pe nimeni.

Aici am reuşit să stau cu patul lângă o persoană care, cu puţine zile în urmă, stătuse alături de ŢURCANU EUGEN, cel cu reeducarea de la Piteşti şi Gherla. Ce mi-a spus acesta? Că ŢURCANU era neliniştit, se frământa continuu, deoarece în anchetă fiind, securistul i-a făcut o propunere: dacă recunoaşte la proces că tot ce a făcut a fost din ordinul lui HORIA SIMA ca să compromită Partidul Comunist din România, se va simula execuţia lui, dacă nu va recunoaşte aceasta, glonţul va fi real. Întrebarea obsesivă a lui ŢURCANU era dacă glonţul va fi real sau orb, în cazul când el recunoaşte tot ce voia Securitatea. Cumplită frământare a unui om aflat în faţa condamnării la moarte.

Din informaţiile pe care le aveam până la acea dată ştiam că anchetarea atrocităţilor de la Piteşti şi Gherla începuse încă din vara anului 1951, cu unii din cei maltrataţi. La sfârşitul anului 1951 ŢURCANU şi unii din conducerea reeducării au fost ridicaţi din închisoarea Gherla şi duşi spre o destinaţie necunoscută pentru a fi şi ei anchetaţi. Deci, discuţia cu ŢURCANU , relatată mie de vecinul de pat din Jilava avusese loc către sfârşitul anchetei de la Securitate, dar înainte de proces. Aşadar, ŢURCANU până la acea dată nu subscrisese la varianta aberantă a Securităţii, cum că ar fi executat ordinul lui HORIA SIMA.

După anul 2000, când am avut acces în arhiva CNSAS am aflat că o parte din ancheta lui ȚURCANU a avut loc la Securitatea din Ploiești. Iată ce declară ȚURCANU la data de 4 mai 1954 la această Securitate în interogatoriul luat de cpt. VINTILĂ ROMEO:

Întrebare: Ce te-a determinat pe dumneata ca să întrebuinţezi acele metode violente, pentru ai obliga pe deţinuţii din Penitenciarul Piteşti să ţi se subordoneze şi să-şi facă „demascarea" în faţa dumitale?

Răspuns: Am fost determinat la acest lucru, adică să-i subordonez pe deţinuţi în acţiunea ce o conduceam, apoi să-şi facă „demascările" în faţa mea, întrucât eu trebuia să scot de la ei informaţiile în legătură cu exteriorul, necunoscute organelor de stat, şi am folosit metodele de violenţă ele fiindu-mi indicate şi aprobate de dl DUMITRESCU ALEXANDRU, dl MARINA ION, ... dl IOSIF NEMEŞ, dl lt. MIRCEA, dl slt. IAGĂRU, dl Inspector General RĂILEANU, întrucât deţinuţii nu voiau să demaşte ceea ce nu declaraseră în faţa organelor de anchetă.

Întrebare: Când şi de la cine ai primit dumneata ordine de a întrebuinţa metode de violenţă asupra deţinuţilor pentru a-i determina să-şi facă „demascarea"?

Răspuns: În luna noiembrie 1949, ziua de 21-22, am fost chemat de dl director DUMITRESCU, care mi-a cerut părerea cum am putea face să scoatem de la deţinuţi, informaţiile ce le deţin în legătură cu exteriorul şi care nu fuseseră declarate de ei.

I-am spus că nu-mi pot da seama şi că deţinuţii au destulă experienţă pentru a se feri de a vorbi despre cele ce nu declaraseră la anchetă.

Dl DUMITRESCU continua în faţa mea să se gândească şi, mai mult ca pentru sine, să spună „cum s-ar putea face". Când l-am informat pe dl. DUMITRESCU că în camera 1, etaj I corecţie, între deţinuţi s-au format două grupuri – unul pentru reeducare şi altul

împotrivă – şi că între ei există duşmănie şi că numai nu s-ar lua la bătaie, dl DUMITRESCU mi-a spus „că asta vreau – să se bată între ei”.

După ce dl DUMITRESCU mi-a spus acest lucru, ne-am înţeles, ca să organizez încăierarea între cele două grupuri peste vreo trei zile şi că dumnealui va veni atunci – ca şi cum nu ar şti nimic – iar grupul celor pentru reeducare să-i arate în faţa lui pe ceilalţi cu faptele săvârşite în penitenciar.

În luna ianuarie 1950 am mai primit de la dl DUMITRESCU ALEX. şi MARINA ION ordin „că nu-i interesează câţi ochi sar” şi peste o oră mi-a repetat acelaşi ordin, prin care eu am înţeles că am voie să bat deţinuţii, dacă e nevoie, că nu interesează câţi ochi sar – adică ce se va alege de ei.

Tot dl DUMITRESCU ALEX. mi-a mai ordonat ca să am grijă să nu se dea lovituri în organe, care ar cauza moartea, dar la fund şi la tălpi pot să-i bat până sare carnea bucăţi în tavan”. (Dosar P 6458 pag. 328-329)

Dacă ţinem seama că procesul a început în ziua de 25 octombrie 1954 şi că declaraţia din care am citat era datată 4 mai 1954, deci, cu aproximativ 6 luni înainte de proces, rezultă că varianta Securităţii nu era susţinută de ŢURCANU şi că autorii crimelor erau clar cadrele MAI din penitenciare şi Securitate, conform unor ordine superioare. Înclin să cred că în discuţiile dinaintea procesului anchetatorul i-a arătat lui ŢURCANU că va fi condamnat la moarte, dar că i se oferă ocazia de a nu fi executat, ci doar se va simula execuţia, dacă la proces va spune că a primit ordin pe linie legionară să maltrateze pe legionari pentru a compromite partidul.

Când am ajuns să am acces la arhivele Securităţii, am mai fost curios să văd ce a declarat ŢURCANU pe această temă la proces. Iată câteva pasaje mai interesante de la ultimul cuvânt (Dosar CNSAS P 1137 vol. 1 pag. 193 – fost dosar nr. 24/1954):

„ – Eu am mai multe completări de făcut, fiindcă lucrurile nu s-au prezentat exact. Activitatea a fost prezentată (?) din umbră, a existat la mai mare adâncime cei care au condus acţiunea.

Noi n-am fost în umbră ci în penumbră.

În umbră sunt cei care nu au apărut până acum, numai COBÂLAŞ vrea să rămână în umbră şi nu vrea să iasă la suprafaţă.

La Piteşti, toată activitatea arătată a fost dirijată de oameni care nu sunt cunoscuţi şi în afară de acele comitete de reeducare, a existat un şef şi 2-3 şefi legionari şi care nu băteau ci luau bătăi, instruiţi din ordin.

Cazul VOINEA, acesta s-a lăsat bătut de formă, pentru a demonstra altora să se supună. Astăzi se plânge că a fost atras în acţiune forţat. Dar nu este necesar să facă aceasta. El face parte din aceia care indica locul şi metodele cu care trebuie să fie bătut, fiindcă dacă îl băteau alţii care nu ştiau, i se dau bătăi de-a binelea.

Bătaia s-a dat pentru verificare.

Arăt că activitatea legionară întreagă sub toate aspectele făţişe şi din umbră, a fost condusă de O.. C.. cel care a organizat activitatea de reeducare în forma indicată şi de informare ce anume informaţii să scoată, este ceea ce trebuie să fie A.. C.. D.. şeful serviciului de informaţii pe ţară, iar al treilea D.. H.. un spion angajat în două servicii, însă în slujba serviciului legionar, om al lui HORIA SIMA.

Au fost şi ei maltrataţi şi eu am indicat ce bătaie să li se dea.

Cu rol important informativ este şi P.. A.. secretar al lui N.. P.. , şef legionar, fost în Germania, şeful şcolii de spionaj la Scărişoara, şi el a trecut prin demascare, chiar mie mi-a dat cele mai înalte indicaţii cum să-l bat, să nu dea altul care nu ar fi ştiut că l-ar fi lovit de-a binelea.

Altul a fost C.. N.. P.. , fost şeful unui grup de legionari, prizonieri, a desfăşurat activitatea legionară şi pe teritoriul Uniunii Sovietice, iar la Piteşti a fost membru conducător al maltratărilor din camera 2, subsol.

A trecut şi el prin demascare şi a simulat că este bolnav, a intrat la infirmerie şi de acolo dirija din umbră acţiunea.

I.. M.. I.. , M.. şi E.. P.. , care dirijau de asemeni acţiunea de maltratare de la camera 1 corecţie pentru scoaterea de informaţiuni, apoi la camera 4 spital, 2 subsol şi 3 temniţă grea Redau numele celor care au condus acţiunea şi anume A.. V.. , P.. I.. N..

Şi încă o serie şi sunt aici oameni care cunosc activitatea şi directivele date de ei.

Menţionez că din Piteşti, comandamentul legionar care a acţionat sub forma arătată, a avut legătură cu penit. Aiud. Adică deţinuţii din Aiud unde se găsesc închişi legionarii din comandamentul legionar pe ţară.

Acest comandament a avut rapoarte amănunţite asupra activităţii pe care a ordonat-o şi a fost executată şi în alte locuri de detenţie şi care a luat toate măsurile de nu fi descoperit rolul şi amestecul în această acţiune de aşa zisă reeducare şi demascare vrea să se lase scos la iveală.

El a ordonat lui B... să însceneze o bătaie înainte de proces, în toamna anului 1948, între elementele care aveau activitate mai puţină şi celelalte elemente vârfuri. Prin acesta să facă o diversiune şi să scoată din procesele ce urmau cel puţin jumătate din legionarii de la Suceava. Mai târziu B... a început să organizeze. C... a spus că această bătălie ar fi putut cuprinde şi pe muncitori şi am putea lua o bătaie de-a dreptul.

Se aştepta la o altă tactică după cum mi-a spus mie B...

De asemeni, comandamentul legionar ce se forma după arestarea primului comandament avea cunoştinţă în amănunţime de felul în care se activează în penitenciare de către legionari.

Scopul şi rezultatul practic al slujitorilor organizaţiei legionare, aşa cum a arătat domnul procuror, lucrul cel mai oribil este că pe lângă că organizaţia legionară îşi face de cap în penitenciare şi în colonii în scopul intereselor sale, urmărea ca toate crimele ce realizau aceste scopuri legionare, să fie trecute pe seama regimului pentru a compromite şi să dea apă la moară duşmanilor regimului.

Eu ştiu şi simt bine acest lucru şi spun aceasta cu atât mai mult întrucât eu nu am fost supus nici unei violenţe în anchetă"...

După cum se poate constata, la sfârşitul procesului, ŢURCANU a capitulat susţinând varianta Securităţii.

Totuşi, glonţul a fost real. Iată documentul din dosarul procesului pag. 243-244:

Proces Verbal

Noi cpt. de just. ALEXANDRU GH. Procuror Militar pe lângă Tribunalul Militar pentru Unităţile MAI, însoţit fiind de tov. PÂRVAN GHEORGHE de la Tribunalul Militar pentru Unităţile MAI, în executarea sentinţei nr. 3254 rămasă definitivă şi devenită executorie, ne-am transportat la penitenciarul Jilava în vederea executării pedepsei cu moartea a condamnaţilor:

1). ŢURCANU EUGEN, născut la 8 iunie 1925 în comuna Păltiniş, raionul Câmpu-Lung Moldova, regiunea Suceava, fiul lui Gheorghe şi Elena, fost student la Facultatea de Drept, cu domiciliu în comuna natală.

2). STOIAN ION, născut la 7 ianuarie 1929 în comuna Vasile Roaită, raionul Bacău, fiul lui Constantin şi Zenovia, fost elev de liceu cu ultimul domiciliu în comuna natală.

3). COBÂLAŞ NICOLAE născut la 3 decembrie 1917 în comuna Pelenia Bălţi URSS, fiul lui Petru şi Ana, fost avocat, cu ultimul domiciliu în Huşi str. Ştefan cel Mare nr. 9.

4). ŞERBĂNESCU CRISTIAN PAUL născut la 11 iunie 1923 în Bucureşti, fiul lui Ion şi Cornelia, cu ultimul domiciliu în Bucureşti str. Av. Dorian nr. 60, de profesie tipograf.

5). ROMANESCU GRIGORE născut la 13 mai 1928, în Iaşi, fiul lui Grigore şi Alice, fost student la Facultatea de Drept, cu ultimul domiciliu în Oradea str N. Jiga nr. 49.

6). POP CORNEL născut la 3 septembrie 1924 în comuna Gârbău, regiunea Cluj, fiul lui Constantin şi Otilia, student la Medicină Cluj, cu domiciliul în comuna Lopadea Veche raionul Aiud, regiunea Cluj.

7). POPOVICI CORNEL născut la 15 septembrie 1928 în Piatra Neamţ, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe şi Alexandrina, fost student la Pedagogie cu ultimul domiciliu în Bucureşti Călăraşi nr. 254.

8). ZBRANCA OCTAVIAN născut la 7 ianuarie 1927 în comuna Sadova, regiunea Suceava, fiul lui Nicolae şi Ioana, fost funcţionar cu ultimul domiciliu în comuna Iacobeni, raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava.

9). VOIN IOAN născut la 23 noiembrie 1923 în comuna Ezeriş, raionul Reşiţa, regiunea Timişoara, fiul lui Lazăr şi Maria, fost student la Medicină, cu ultimul domiciliu în Cluj str. Ion Vidu nr. 2.

10). CERBU IOAN născut la 18 octombrie 1924 în comuna Partos, raionul Alba, fiul lui Gheorghe şi Floarea, fost student la Teologie, cu domiciliu în Sibiu, str. Mitropoliei 26-28.

11). POPESCU C. GHEORGHE născut la 13 august 1929 în Chişinău URSS fiul lui Constantin şi Ecaterina, fost student la Facultatea de

[illegible]

12). IONESCU P. CONSTANTIN născut la 7 iunie 1927 în comuna Truşeşti regiunea Suceava, fiul lui Petre şi Elena, fost elev de liceu, cu domiciliul în comuna natală.

13). JUBERIAN CONSTANTIN născut la 29 noiembrie 1926 în comuna Domaşna raionul Severin, fiul lui Atanasie şi Sofia, student la Facultatea de Drept din Cluj, cu ultimul domiciliu în comuna natală.

14). LIVINSCHI MIHAI născut la 26 iulie 1926 în comuna Bucium regiunea Iaşi, fiul lui Mihai şi Elena, student la Facultatea de Drept, cu domiciliul în Iaşi str Parhon nr. 165.

15). PĂVĂLOAIE D. VASILE născut la 14 august 1926 în comuna Dolhasca regiunea Suceava, fiul lui Dumitru şi Elena, subinginer silvic, cu ultimul domiciu în Cluj str. Horea nr. 56.

16). SOBOLEVSCHI MAXIMILIAN născut la 27 februarie 1923 în comuna Vama regiunea Suceava, fiul lui Wilhelm şi Eugenia, student la Medicină cu ultimul domiciliu în comuna natală.

Ne-am transportat în comuna Jilava ... unde se află Penitenciarul Jilava şi unde condamnaţii de mai sus sunt deţinuţi şi unde a fost ales locul de execuţia pedepsei dată prin sentinţa nr. 3254 din 10 noiembrie 1954 a Tribunalului Militar pentru Unităţile MAI.

Astăzi 17 decembrie 1954 orele 23 sosit la penitenciarul Jilava unde am găsit prezenţi pe lt. col. SAVENCO ILARIE delegat din partea autorităţilor superioare locale, TOV KAHANE MOISE medicul penitenciarului, unde condamnaţii sunt deţinuţi, TOV. GHEORGHIU GH. directorul penitenciarului Jilava.

La ora 23 fiind fixată execuţia, înainte de această oră fixată pentru execuţie, însoţit fiind de grefierul nostru tov. PÎRVAN GHEORGHE şi directorul penitenciarului tov. GHEORGHIU GHEORGHE am mers la celulele unde se află condamnaţii 1) ŢURCANU EUGEN, 2) STOIAN ION, 3) COBÎLAŞ NICOLAE, 4) ŞERBĂNESCU CRISTIAN

[illegible]

CORNEL, 8) ZBRANCĂ OCTAVIAN, 9) VOIN IOAN, 10) CERBU ION, 11) POPESCU C. GHEORGHE, 12) IONESCU P. CONSTANTIN, 13) JUBERIAN CONSTANTIN, 14) LIVINSCHI MIHAI, 15) PĂVĂLOAIE D. VASILE, 16) SOBOLEVSCHI MAXIMILIAN şi i-am încunoştinţat că a sosit timpul să expieze faptele săvârşite şi au fost întrebaţi dacă mai au ceva de mărturisit sau vreo dorinţă şi au declarat:

Că nu mai au nimic de spus.

La ora 23 după ce s-a primit raportul comandantului grupei de execuţie s-a dispus să se citească oamenilor din grupa de execuţie de către grefierul PÎRVAN GHEORGHE dispozitivul sentinţei de condamnare şi expunerea faptelor săvârşite de condamnaţi.

După aceasta s-a ordonat aducerea condamnaţilor care au fost aduşi sub escortă însoţiţi de escorta respectivă miliţieni care au însoţit pe condamnaţi până la stâlpii de execuţie însoţiţi fiind şi de directorul penitenciarului.

Condamnaţii au fost legaţi la ochi şi apoi de stâlpii de execuţie cu spatele către grupa de execuţie.

După îndeplinirea celor de mai sus am ordonat comandantului grupei executarea.

Comandantul grupei luând comanda a pregătit armele, ochirea şi focul.

Condamnaţii fiind executaţi, medicul penitenciarului Jilava a constatat moartea celor de mai sus.

După constatarea morţii de către medicul penitenciarului Jilava după o oră de la execuţie, cadavrele s-au dat în primirea directorului penitenciarului Jilava pentru cele legale.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal în patru exemplare

un exemplar la Procuratură pentru Unităţile MAI şi două exemplare pentru dosarul cauzei.

Prezentul pv. verbal s-a întocmit în 5 (cinci) exemplare, din care al cincilea exemplar a fost dat tov. lt. col. SAVENCO ILARIE.

Astăzi 17 decembrie 1954

PROCUROR MILITAR

CĂPITAN DE JUSTIŢIE

ALEXANDRU GHEORGHE

GREFIER ŞEF

PÎRVAN GHEORGHE

MEDICUL PENITENCIARULUI JILAVA

s.s/Dr. CAHANE M.

DIRECTOR PENIT. JILAVA

ss GHEORGHIU GHEORGHE

DELEGAT AUTORITĂŢII AD-TIVE

ss I. SAVENCO

NOTĂ: Documentul este ştampilat cu ştampila „Procuratura Centrală-Procuratura Militară.

*

S-a spus despre ŢURCANU că era un om inteligent. Eu, care l-am cunoscut personal, nu pot să susţin acest lucru. Un om inteligent anticipează lanţul cauză-efect. Or, se pare că el n-a anticipat nimic. Cert este că dorea să se elibereze cât mai repede, dar a crezut nelimitat în ce i-au spus nişte ofiţeri MAI, care oricând puteau fi daţi afară dacă interesele Partidului Comunist o cereau, şi mai mult el a crezut că se va putea păstra secretul unui nr. întreg de crime, când despre ele ştiau sute de oameni. Toate acestea denotă lipsa lui de inteligenţă. Este clar că atunci când a văzut că lui i se dă mână liberă să bată pe alţii şi chiar să-i ucidă, putea presupune că şi alţii puteau fi puşi să-l bată şi să-l distrugă şi pe el. Deci, după intrarea în joc, frica l-a cuprins sigur şi pe el, dar şi pe cei din echipa lui. Teroarea, odată instaurată, se transmite şi la executanţi şi chiar la cei ce conduceau acţiunea. Aceştia oricând puteau intra şi ei, din diferite motive, în mijlocul torturilor. Istoria comunismului bolşevic este plină de astfel de exemple, pe care ŢURCANU sigur le ştia. Imprudenţa, orgoliul şi frica în cele din urmă l-au doborât pe acest om.

Câtă dreptate avea avocatul NICUŞOR PÂSLARU, care în 1949 la Suceava, a spus că reeducarea este nocivă şi dezonorantă. Câţi l-au ascultat şi mai ales câţi l-au înţeles atunci.

În lotul ŢURCANU au fost judecaţi, condamnaţi la moarte şi executaţi în ziua de 17 decembrie 1954 cei 16 menţionaţi în procesul verbal de execuţie prezentat.

Mai târziu, pe data de 22 iunie 1955, tot din acest lot, a fost executat şi al 17-lea;

- PUŞCAŞU VASILE.

Următorii, deşi condamnaţi la moare, nu au fost executaţi, ci li s-au comutat pedepsele:

18). POPA ALEXANDRU (ŢANU); 19). VOINEA OCTAVIAN; 20). POPESCU ARISTOTEL; 21). PĂTRĂŞCANU NUTTI; 22).

Dintre cei condamnaţi la moarte şi executaţi în baza acestui proces, unii au trecut de partea reeducării numai după ce au fost supuşi la torturi cumplite. O parte din aceste torturi le-au fost administrate chiar în aceeaşi serie cu mine. Aceştia au fost: POP CORNEL, ROMANESCU GRIGORE şi POPESCU GHEORGHE.

Drama acestor oameni cred că nu va putea fi înţeleasă de mulţi în adevărata ei dimensiune.

Eu îi consider pe toţi din acest lot victime ale unui regim politic criminal. Unii au fost ademeniţi să intre în jocul reeducării sub promisiunea eliberării anticipate, alţii forţaţi prin tortură, dar după instaurarea terorii, cei suprasolicitaţi n-au mai avut şansa scăpării, ajungând nişte oameni cu raţiunea blocată, nişte roboţi, care sub imperiul groazei, erau capabili de orice, după cum li se ordona. Astfel, elaboratorii acestui diabolic experiment au avut satisfacţia verificării pe viu a posibilităţii de aducere a omului în postura de animal dresat, care să le deservească interesele, oricare ar fi ele.

Nu ne rămâne nouă, celor ce am supravieţuit, decât să ne rugăm lui Dumnezeu pentru toţi cei ce au trecut prin reeducările din închisorile comuniste din România. Numai Dumnezeu poate să-i judece pe aceşti oameni, solicitaţi dincolo de puterile lor fizice şi sufleteşti de împotrivire la răul ce s-a abătut peste ei.

*

Cercetând arhivele secrete ale Securităţii puse la dispoziţie de CNSAS, după Revoluţie, dar şi rezultatele unor cercetări orale efectuate în cadrul Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici – Luptători Anticomunişti, am reuşit să identific parte din autorii din umbră ai crimelor de la Piteşti. Am mers pe drumul demascărilor, smulse prin tortură, care scrise au ajuns la cei din umbră.

Iată rezultatul acestor cercetări.

ŢURCANU EUGEN, deţinutul politic instruit de autorii din umbră, [illegible] „demascările", smulse prin tortura de la victime, direct

ofiţerului politic al închisorii Piteşti şi care se numea MARINA ION, pe numele lui adevărat IŢICOVICI. Acesta, tot direct, le înmâna lui SEPEANU TUDOR (evreu comunist), care în 1948 era directorul Securităţii Bucureşti, iar în 1950 a fost numit şef Serviciu Inspecţii în Direcţia Generală a Penitenciarelor (D.G.P.), cu misiunea specială de a activa personal, pe teren, în obţinerea de informaţii utile Securităţii de la deţinuţii politici.

Sepeanu Tudor era ajutat în „munca" sa de CSELLER (ZELLER) LUDOVIC, aflat în funcţia de Director în DGP.

Din mâinile acestora, „demascările" scrise ajungeau la două persoane, pe numele lor SENATER MOISE şi SOLOMON AVRAM, ambii din Direcţia Securităţii Bucureşti, foşti subalterni a lui SEPEANU în perioada 1948-1950.

De la Direcţia Securităţii Bucureşti, documentele secrete ajungeau la Direcţia a V-a a Securităţii Poporului, a cărei şef era atunci DULBERGER MIŞA (DULGHERU MIHAI) ajutat de LEPĂDĂTESCU MIRCEA şi DIACĂ SIMION-TUDOR. De aici ele erau repartizate anchetatorilor din Direcţia V-a a Securităţii, care prelucrau aceste „demascări" şi le transmiteau Regionalelor de Securitate din ţară. Aceste Regionale, la rândul lor, operau arestări şi anchete, finalizând astfel rezultatele acţiunii Piteşti.

Persoanele care făceau aceste prelucrări în cadrul Direcţiei V de Securitate, identificate până în prezent (2011) sunt următoarele:

ANDREESCU MATUŞEI (MATHUSEVICI NATHAN), STETCOVICI GRIGORE, ARITONOVICI SAMUEL, SERGIU RĂZVAN, CEASLAVSKI (?), NEIDMAN GINGOL, SIMON JACQUES, DAVIDOVICI LEON, FRANCO SANDU (FRANKA), LEOBEL BARBU, MARCOVICI TEDY, MAHLER WILLIAM, TELEMAQUES FLAMBOLY, SEGAL LUIZA, HOSSU ESTERA, GHERSOHN CLARA, HERBERT ESTERA (HABER), WINCLER VICTORIA, MATEESCU ELLE, FISCHER SIMION, ZIGLER SIMION, ROŞCA

(?), TURCHISCHER MARCEL, BUTIKA FRANCISC, SZABO EUGEN, BREBAN IOSIF.

Şefii Regionalelor de Securitate din ţară, de la acea vreme, care ştiau despre experimentul Piteşti, şi-l exploatau, erau:

Direcţia regională Braşov: col. IOSIF KALBUSEK şi mr. ADALBERT IZSAK;

Direcţia regională Cluj: col MIHAI PATRICIU (WEISS) şi lt. col. GH. CRĂCIUN;

Direcţia regională Constanţa: cpt. NICOLAE DOICARU şi lt. NĂSTASE REPI;

Direcţia regională Craiova: mr. EUGEN VISITIG şi mr. ION VASILESCU;

Direcţia regională Galaţi: col. MAURICIU STRUL şi mr. GHEORGHE BARBU;

Direcţia regională Iaşi: lt. NICOLAE PANDELEA şi mr. AUREL LEIA;

Direcţia regională Oradea: lt. LUDOVIC CZELLER (care a fost apoi transferat la Direcţia Generală a Penitenciarelor) şi cpt. TOMA ELEKIS;

Direcţia regională Piteşti: col. MIHAI NEDELCU şi mr. ION MARIN;

Direcţia regională Ploieşti: lt. col. CONSTANTIN CÂMPEANU şi mr. RACOVSCHI MĂNESCU;

Direcţia regională Sibiu: lt. col. CRĂCIUN GH. (venit de la Cluj) şi cpt. LUCIAN MOLDOR;

Direcţia regională Timişoara: lt. col. COLOMAN AMBRUŞ şi AUREL MOIŞ;

Acesta a fost drumul „demascărilor” scrise. Informaţiile însă despre aceste „demascări” şi în general despre „acţiunea Piteşti” erau trimise mai departe de la Direcţia V către Secretariatul General al Securităţii şi anume la următoarele persoane: EINHORN WILHELM, DONESCU DUMITRU, SCHMERLER EMANOIL, MATEESCU NICOLAE, JURICĂ ALEXANDRU.

Aceste persoane, la rândul lor informau asupra mersului acţiunii Direcţia Generală a Securităţii Poporului: BODNARENCO PANTELEI (PANTIUŞA), NICOLSCHI ALEXANDRU (GRUNBERG BORIS), MAZURU VLADIMIR.

Direcţia Generală a Securităţii Poporului, informa ierarhic Ministerul de Interne şi anume: TEOHARI GEORGESCU (TESCOVICI BURĂH) care era ministru, ŞANDOR DEMETER – şef Direcţia Cadre şi JIANU MARIN – secretar general (care acţiona de altfel şi pe teren).

De aici informaţiile erau transmise direct lui GHEORGHIU-DEJ şi prin el Comitetului Central.

În cadrul acestei acţiuni, Directorul închisorii Piteşti, DUMITRESCU ALEXANDRU, primii gardieni: CIOBANU şi MÂNDRUŢ, ca şi cetele de gardieni dintre care s-a remarcat celebrul GEORGESCU, nu erau decât complici la torturi. Ei erau utilizaţi ca unelte criminale în contactul direct cu deţinuţii.

Tot din documentele CNSAS, cele care se referă la simulacrul de proces, în care au fost formal judecate şi condamnate unele persoane din administraţia închisorii Piteşti, am aflat câteva informaţii utile pentru identificarea autorilor din umbră ai reeducărilor prin tortură.

Iată aceste informaţii:

- Avocatul BACIU ION în apărarea lui SEPEANU TUDOR arată că acesta a sprijinit efectiv această actiune de tortură pentru smulgerea de informaţii de la deţinuţii politici în 1951, dar această acţiune a funcţionat înainte cu doi ani sub NEMEŞ Iosif şi „n-a făcut nimic din proprie iniţiativă ci din ordinul superiorilor săi, colonelul BIRTAŞ, colonelul BACIU, colonelul SĂILESCU care nu apar în proces”.

- Avocatul SABIN pentru inculpatul MARINA Ion artată că acesta a fost trimis la Piteşti să ia legătura cu ŢURCANU de către NEMEŞ care avea legături dinainte cu ŢURCANU şi care nu apare în proces. „N-a putut să-şi dea seama că ordinul este injust, că a raportat mereu despre cele ce se petrec în penitenciarul Piteşti, ajungând să telefoneze şi la cabinetul ministrului. S-a ordonat o anchetă care nici până azi (16/04. 1957n. n.) nu se ştie ce s-a făcut cu ancheta făcută de colonelul BIRTAŞ, care venind la penitenciarul Piteşti a spus să se pună plasă la grilajul (?) dar nu s-a preocupat de cauzele pentru care s-au aruncat deţinuţii de la etaj, care au murit”

- DUMITRESCU ALEXANDRU, fostul director al penitenciarului Piteşti din anii 1949-1951, când a primit inspecţia colonelului NEMEŞ IOSIF (spre sfârşitul lunii mai 1949), la întrebarea acestuia „cum se desfăşoară munca de informare declară: „până la venirea D-lui, timp în care m-am folosit de un deţinut venit de la penitenciarul Suceava cu numele de ŢURCANU EUGEN, care mi-a raportat pe la sfârşitul lunii aprilie 1949 că a lucrat cu dumnealui la penitenciarul Suceava. La auzul acestor cuvinte mi-a dat ordin să-l i-l aduc imediat jos. Am dat ordin şi a fost adus jos în biroul meu, unde se afla domnul inspector general NEMEŞ IOSIF, deţinutul legionar ŢURCANU Eugen şi eu am primit ordin de la domnul inspector general NEMEŞ IOSIF să-i las singuri. După ce au discutat împreună circa una jumătate oră, am fost chemat în birou de domnul inspector general NEMEŞ IOSIF şi mi-a dat ordin să-l trimit sus pe deţinutul legionar ŢURCANU EUGEN. După ce l-am trimis, am intrat în birou unde am fost întâmpinat de domnul inspector general NEMEŞ IOSIF cu următoarele cuvinte: „bine ai făcut, poţi să-l foloseşti mai departe că este băiat bun”. (Dosar nr. 494/1956 – Trib. Militar al Reg. II-a Militară. Documentul a fost publicat şi în volumul „Experimentul Piteşti – PERT ’08” de către Aristide IONESCU).

Din declaraţia lui DUMITRESCU Alexandru rezultă clar că NEMEŞ IOSIF l-a „prelucrat” pe ŢURCANU încă pe când acesta se afla în penitenciaruL Suceava…

Fiindcă după Revoluţia din 1989 în cadrul foştilor securişti a apărut o ruptură între cei ce au activat sub Ceauşescu şi cei din timpul lui Dej, am încercat să valorific această ruptură. Cei de pe timpul lui Ceauşescu au început să-i denunţe pe cei din perioada Dej ca autori ai marilor crime, deci şi ai Piteştiului. De la aceşti denunţători am aflat date interesante în legătură cu originea etnică a autorilor din umbră ai fenomenului Piteşti.

Iată aceste informaţii:

- Ministerul de Interne era condus atunci de TEOHARI GEORGESCU, evreu pe numele adevărat BURĂH TESCOVICI;
- Directorul General al Securităţii Poporului: general locotenent GHEORGHE PINTILIE, pe numele adevărat BODNARENCO PANTELEI zis „PANTIUŞA”, evreu cu cetăţenie sovietică;
- Subdirector, g-ral mr. ALEXANDRU NICOLSCHI, evreu, cu numele adevărat BORIS GRUNBERG;
- Subdirector, g-ral mr. VLADIMIR MAZURU, evreu polonez;
- Director al Secretariatului: mr. WILHELM EINHORN, şi el evreu;

La Direcţia a V-a a Securităţii unde se prelucrau „demascările” de la Piteşti se aflau:

- Director: col. MIHAI DULGHERU, numele adevărat fiind MIŞA DULBERGER, evreu comunist care a emigrat în Israel;
- Şef de serviciu: cpt. MATUŞEI ANDRIESCU, numele adevărat fiind MATUSEVICI NATHAN – evreu, anchetator între 1946-1962;
- Director adjunct: ARITONOVICI SAMUEL (semna ANTONIU SAMI) – evreu, anchetator între 1948-1952, a emigrat în Israel;
- RĂZVAN SERGIU – evreu, anchetator între 1948-1952; a emigrat în Israel;
- NEIDMAN GINGOL – evreu, emigrat în SUA;
- SIMON JAQUES – evreu, emigrat în Israel;
- RUSU MIRCEA, anchetator între 1948-1956; a emigrat în SUA;
- DAVIDOVICI LEON (MUREŞAN) – anchetator între 1948-1956; a emigrat în SUA;

- FRANCO SANDU – evreu, anchetator între 1948-1956, a emigrat în Israel;
- LEON BARBU – evreu comunist, anchetator între 1948-1956;
- MARCOVICI TEDY (MICLE) – evreu, anchetator între 1948-1956; a emigrat în Israel;
- MAHLER WILLIAM – evreu, anchetator între 1952-1956; a emigrat în Israel.

Dintre femeile comuniste evreice, care au îndeplinit funcţia de anchetatoare, au fost identificate: TELEMAQUES FLAMBOLY, SEGAL LUIZA, HOSSU ESTERA, GERSOHN CLARA, HERBERT ESTERA, WINCLER VICTORIA, MATESCU ELLE (MATEESCU ELLE, figurează şi semnează şi ca secretară pe sentinţele de condamnări administrative, preşedinte al comisiei fiind NICOLSCHI). Toate aceste femei, după Piteşti, au emigrat.

Precizez că din unele documente care vizau persoanele încadrate în Direcţia V-a – Cercetări Penale, cunoscută şi sub indicativul UM 0638, în timpul „experimentului Piteşti”, pe cele 45 de posturi de ofiţeri figurau 31 evrei şi doar 8 români, restul fiind greci, sârbi şi alte naţionalităţi.

M-a intrigat în mod deosebit prezenţa pe care am constatat-o la începutul reeducării, pe parcursul ei, dar şi în finalul acţiunii de ştergere a urmelor, a unor evrei comunişti. Astfel, la Suceava, în 1948-1949, când s-a pregătit acţiunea de reeducare, nelipsit pe teren (în închisoare) a fost lt. col. IOAN POPIC, pe numele adevărat POPPIG IANOŞ-ADALBERT, evreu, Directorul Regionalei de Securitate Suceava.

La Piteşti, în timpul, torturilor pe teren s-a aflat lt. col. SEPEANU TUDOR-IANI, directorul Securităţii Bucureşti în 1949, emigrat mai târziu în Israel şi care era ajutat la vremea respectivă de alţi doi evrei, mr. MOISE SENATER şi cpt. AVRAM SOLOMON.

În sfârşit, la execuţia lotului Ţurcanu, pe teren a fost prezent şi a semnat Procesul – Verbal de execuţie, evreul comunist dr. MOISE CAHANE.

Mulţimea de evrei comunişti care apare în analiza făcută, evrei securişti la care au ajuns „demascările" scrise la Piteşti, „demascări" pe care aceştia le-au prelucrat, dispunând, după cum am mai arătat noi arestări şi noi anchete, mi-au întărit convingerea că în experimentul Piteşti a existat pe lângă aplicarea dispoziţiei NKVD NK/003/47 şi o răzbunare a acestor cadre din Securitate. Aceasta şi prin faptul că în reeducare s-a pus accent şi pe batjocorirea simbolurilor şi tainelor creştine, iar Mişcarea Legionară a fost atacată şi denigrată continuu.

Legătura cauzală ce se poate face în această direcţie este că Mişcarea Legionară, de la înfiinţarea ei, s-a declarat adversară a comunismului vehiculat în România prin mulţi evrei.

Trebuie să precizez că nu toţi evreii pot fi învinuiţi de aceste crime, ci numai acei care efectiv au acţionat în Securitate.

Sunt convins că aceste cercetări pentru scoaterea la lumină a criminalilor din umbră care au organizat şi exploatat experimentul Piteşti vor continua, pentru ca toţi vinovaţii să fie cunoscuţi şi condamnaţi de istorie.

Sistemul vrea să ne reducă la tăcere! Sprijiniți OrtodoxINFO!

Ne străduim să menținem viu acest site și să vă punem la dispoziție informații care să facă lumină în provocările pe care le trăim. Activitatea independentă a OrtodoxINFO funcționează strict cu ajutorul cititorilor, din acest motiv vă cerem acum ajutorul. Ne puteți sprijini printr-o **donație bancară sau prin PayPal, completând formularul de mai jos.**

DONAȚIE LUNARĂ | DOAR ACUM

€5 **€10** **€20** **Altă sumă**

Donați

Mulțumim celor care ne-au ajutat până acum!

3 comentarii

Ioana Ariadna Ciulei

27 octombrie 2019 la 5:31

Masoniii evrei mi au distrus si mie familia Ioana Ariadna Ciulei

Răspunde

Valentin

28 octombrie 2019 la 8:26

Astia is Satanele pe pamant.

Răspunde

Saftoiu Ilie

27 noiembrie 2019 la 20:27

Articolul din “Buciumul” e cu 404 de negasit ??? Asa se intampla cand a fost dat ordin la AIPAC :antisemitism e egal cu anti sionism ,cu anti farisei , anti saduchei … Iti sta mintea in loc

Răspunde